

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 74/07

23. října 2007

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-112/05

Komise Evropských Společenství v. Spolková republika Německo

ZÁKON VOLKSWAGEN OMEZUJE VOLNÝ POHYB KAPITÁLU

Spolková republika Německo tím, že zachovala v platnosti ustanovení zákona Volkswagen týkající se omezení hlasovacího práva na 20 % a stanovení blokační menšiny ve výši 20 %, jakož i práva spolkového státu a spolkové země Dolní Sasko vyslat po dvou zástupcích do dozorčí rady, nesplnila své povinnosti.

Dne 4. března 2005 podala Komise žalobu proti Německu z důvodu, že zákon Volkswagen¹ zasahuje do volného pohybu kapitálu a svobody usazování.

Komise kritizuje konkrétně následující body:

- právo Spolkové republiky a spolkové země Dolní Sasko vyslat po dvou zástupcích do dozorčí rady podniku, pokud vlastní akcie společnosti,
- omezení výkonu hlasovacího práva na 20 % základního kapitálu, pokud podíl akcionáře přesahuje tuto procentní výši,
- zvýšení potřebné většiny základního kapitálu pro přijetí usnesení valné hromady akcionářů, pro která vyžaduje zákon o akciových společnostech pouze 75% většinu, na 80 %.

Ve svém dnešním rozsudku Soudní dvůr vyhovuje žalobě Komise v rozsahu, v němž se Komise dovolává omezení volného pohybu kapitálu. Co se týče omezení svobody usazování tvrzeného Komisí, Soudní dvůr z důvodu nedostatku zvláštní argumentace Komise ohledně této svobody žalobu zamítá.

Omezení volného pohybu kapitálu

Soudní dvůr poukazuje na to, že zákon Volkswagen jakožto výraz zákonodárné státní moci představuje vnitrostátní opatření. Sporná ustanovení zákona je třeba přičítat státu, neboť on je jediným subjektem, který může jakožto zákonodárce měnit tato ustanovení.

Soudní dvůr připomíná, že Smlouva o ES zakazuje všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy. Takové vnitrostátní opatření představuje omezení, jestliže může odradit přímé investory tím, že omezuje

¹ Zákon o privatizaci obchodních podílů Volkswagenwerk GmbH ze dne 21. července 1960 (BGBl. I, s. 585, a BGBl. III, s. 641-1-1), novelizovaný dne 6. září 1965 (BGBl. I, s. 461) a dne 31. července 1970 (BGBl. I, s. 1149).

možnost akcionářů účastnit se na společnosti s cílem vytvořit nebo udržet dlouhodobé a přímé hospodářské vztahy s touto společností umožňující skutečně se účastnit jejího řízení nebo její kontroly.

Soudní dvůr konstatuje, že dotčená ustanovení mohou mít takový odrazující účinek.

Omezení hlasovacího práva na 20 % a stanovení blokační menšiny ve výši 20 %

Soudní dvůr nevylučuje, že tato dvě ustanovení, posuzovaná jednotlivě, mohou působit ve prospěch, či v neprospěch jakéhokoli akcionáře společnosti. Připomíná nicméně, že v okamžiku přijetí zákona Volkswagen byly spolkový stát a spolková země Dolní Sasko hlavními akcionáři nově privatizované společnosti, na níž každý z nich držel 20 % kapitálu, a že spolková země Dolní Sasko stále drží podíl v tomto řádu. Soudní dvůr konstatuje, že dotčená ustanovení posuzovaná společně umožňují spolkovému státu a spolkové zemi Dolní Sasko vykonávat ve společnosti Volkswagen podstatný vliv s nižší investicí, než by vyžadovalo obecné právo. Tato situace může odradit přímé investory z jiných členských států.

Právo vyslat dva zástupce do dozorčí rady

Možnost spolkového státu a spolkové země Dolní Sasko vyslat potud, pokud jsou akcionáři společnosti, po dvou zástupcích do dozorčí rady zvýhodňuje tyto veřejné akcionáře ve srovnání s obecným právem společností, podle něhož by měli právo na nejvýše tři zástupce. Navíc mají právo vyslat zástupce, pokud vlastní akcie společnosti, nezávisle na velikosti jejich účasti. Spolkový stát a spolková země Dolní Sasko mají rovněž možnost vykonávat vliv, který přesahuje jejich investice, a snižovat tedy vliv jiných akcionářů pod úroveň odpovídající jejich vlastním investicím.

Omezení volného pohybu kapitálu nejsou odůvodněna

Soudní dvůr připomíná, že volný pohyb kapitálu může být omezen vnitrostátními opatřeními odůvodněnými důvody obecného zájmu. Spolková republika nicméně v projednávaném případě kromě obecných úvah o nezbytnosti ochrany proti velkému akcionáři, který by sám ovládal společnost, neprokázala, v čem jsou sporná ustanovení nezbytná pro ochranu zájmů, kterých se dovolává.

Nejprve nedokázala vysvětlit důvod, proč má být k dosažení cíle ochrany zaměstnanců vhodná a nezbytná zachovávat zesílenou a neměnnou pozici ohledně kapitálu tohoto podniku ve prospěch veřejnoprávních subjektů.

Neprokázala ani, z jakých důvodů by mělo udržování takové pozice chránit obecné zájmy menšinových akcionářů.

Konečně Spolková republika nevysvětlila důvody, pro něž jsou ustanovení zákona Volkswagen vhodná a nezbytná pro udržení pracovních míst, která vytváří činnost společnosti Volkswagen.

V důsledku toho Soudní dvůr určil, že Spolková republika Německo nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z volného pohybu kapitálu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG ES CS DE EN FR HU NL PL PT RO SK SL

*Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-112/05>*

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

*Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EBS „Europe by Satellite“, službě poskytované
Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím Tisku a komunikace,*

L-2920 Lucemburk, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

nebo B-1049 Brusel, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956